

Intervenció del MHP Salvador Illa nit de l'ARA

Barcelona, 28 de novembre de 2024

Molt bona nit a tothom. Vagi per endavant la meva felicitació a Ferran Busquets, de la Fundació Arrels, a l'empresa Puig i a l'escola del treball pels respectius guardons.

Solidaritat, emprenedoria i educació. Sens dubte, tres dels pilars de la democràcia i a l'hora tres valors que sense democràcia, no són possibles. I aquesta nit celebrem un quart pilar de la democràcia, el bon periodisme.

Veient el context polític, el de casa nostra i internacional, ens hem adonat de la importància de preservar el bon periodisme. Per aquest motiu celebro constatar, veient el poder de convocatòria del diari que l'esperit de l'ARA es manté ben viu. Si som a la nit de l'ARA és obligatori recordar, com ja s'ha fet per cert, a Carles Capdevila. Són moltes les seves reflexions que ben segur teniu al cap i a mi m'agradaria recordar una frase ben concisa però ben poderosa Crec en l'optimisme, s'ho havia de repetir Carles Capdevila.

Sens dubte necessitem bones dosis d'optimisme. El mateix optimisme que tal dia com avui de l'any 2010 va permetre que la primera edició de l'ARA sortís al carrer. El país que ve sortim a buscar el futur, resava aquella portada que ha abocat també el president Rull amb una fotografia del doctor Moisès Broggi i la Graciela Noguera, la primera catalana nascuda aquell any. Han passat 14 anys i aquell futur que cercàvem és avui. Per això, malgrat les dificultats que vivim, malgrat els immensos reptes que hem d'afrontar, aquesta nit és un bon moment per compartir amb vosaltres una apel·lació a la Catalunya optimista. Ho ha fet també el Ferran Rodés. La Catalunya optimista que vau imaginar per tirar endavant el Diari Ara.

La Catalunya innovadora, a la qual vau apel·lar per pensar en un diari trencador que apostava pel format digital quan encara no era tan obvi, aquest format. La Catalunya amb veu pròpia, que sempre ho ha defensat i ho ha traslladat en una manera d'entendre i exercir el periodisme. L'aposta de l'ARA va ser i continua sent, em sembla, una aposta encertada i necessària per al país. No ho dic jo, ho diuen els lectors i lectores que us han convertit en un referent.

Per entendre la cohabitació més enllà de titulars fàcils, per obtenir informació i reflexió, rigor i cohabitació, anàlisi i pluralitat, humor i intel·ligència, cultura i coneixement, proximitat i cohabitació i, sobretot, compromís. Compromís amb Catalunya, compromís amb el català i compromís amb el bon periodisme. Davant d'una realitat que no ens agrada, sempre m'agrada repetir que hi ha tres opcions. Resignar-se, indignar-se, cridar-me'n o no fer res, o comprometre's. I vosaltres, em sembla que us vau decidir per aquesta tercera actitud, la del compromís. Un compromís convertit en una acció concreta, tangible i útil, perquè la defensa i la promoció del català requereix d'accions concretes, tangibles i útils.

Si volem que més persones parlin el català, el més important és oferir-vos l'oportunitat de parlar-lo i de llegir-lo. I amb el diari ara tenen una opció excel·lent per fer-ho. El Català té l'immens repte de ser present a tots els àmbits, xarxes socials, pantalles, escenaris, carrer, administració, escola, arreu. I una manera de fer-ho és oferir un diari modern, un diari innovador i un diari dinàmic en Català com és el vostre. En aquest repte el govern de Catalunya seguirà compromès i en primera línia.

I també compromís amb el bon periodisme. El bon periodisme. Que en definitiva és la defensa de la veritat, la fiscalització del poder i la cerca de l'objectivitat. Davant l'onada de falsedat i desinformació, bon periodisme. Davant el soroll que ens confon i ens divideix, bon periodisme. Davant la manipulació i la tergiversació, bon periodisme. El bon periodisme és vocació i és professió. I el bon periodisme requereix distingir, permeteu-me aquesta reflexió molt més personal, no entre veritat i veritat alternativa.

Proposo que tinguem un canvi en el llenguatge entre veritat i falsedat. Hi ha veritat i mentida, veritat i falsedat. Hi ha arguments correctes i arguments incorrectes. Això és així. I el bon periodisme ha de dir que hi ha veritats i que hi ha mentides, que hi ha coses que són certes i coses que són falses, que hi ha arguments que són correctes i que hi ha arguments que són incorrectes i que hi ha coses que són opinables, moltes. I aquí ha de fornir arguments, raons, opinions perquè la gent cada cop es formi la seva opinió.

Ferran Rodés ha fet una anàlisi magnífica, anotador del seu magnífic coneixement del sector de com estan les coses en l'àmbit de la comunicació. D'això també em portava aigua al meu molí. Al mercat tot sou no només no ho arregla sinó que ho espatlla. Es requereix de la recuperació, a la que has apel·lat, si no t'he entès malament, tu mateix.

Qui ha de recuperar aquestes coses? Les institucions i s'ha de fer, quan hi ha coses a millorar. Però si no hi ha institucions, qui fa aquesta feina de regulació? Per això també és feina del bon periodisme ajudar, criticar, empènyer perquè les institucions millorin, però preservar, ajudar-nos a preservar les institucions que afortunadament en una democràcia són de tots i estan dirigides i regides per aquells que els ciutadans escullen. Les institucions que han de donar suport als diaris, als mitjans de comunicació que practiquen bon periodisme, però sempre tenint molt present aquest tant fi equilibri entre donar suport amb criteris objectius que no són tan fàcils de trobar i preservar sempre la independència dels mitjans de comunicació.

Perquè sense independència, els mitjans de comunicació no podran fer la feina que han de fer i que feu des del dia a dia. Us felicito per aquests 14 anys de feina que heu fet. Us en desitjo molts més per endavant i compteu amb el Govern de Catalunya per estar sempre al costat o intentar estar sempre al costat del bon periodisme. Molt bona nit a tothom.